

GENÇLİĞE TEBLİĞ MAHİYETİNDE AÇIK MEKTUP

Besmele, hamdele ve salveleden sonra, Kur'an şöyle der:

“Onlara Adem'in iki oğlunu gerçek (bir kıssa) olarak oku! Hani, her biri birer kurban sunmuşlardı, (kurban) birinden kabul edilmiş, ötekinden edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmiyen, kabul edilene:) Seni öldüreceğim, demişti. (O da:) Allah, sadece (azabından) korunanlardan kabul eder, dedi. Andolsun, eğer sen beni öldürmek için bana elini uzatırsan, ben seni öldürmek için sana elimi uzatmam. Çünkü, ben âlemlerin Rabb'inden korkarım! Ben isterim ki, sen benim günahımı da, senin günahını da yüklenip ateş halkından olasın! Zalimlerin cezası budur! Nefsi onu kardeşini öldürmeğe çağırdı, (o da nefesine uyararak) onu öldürdü, ziyana uğrayanlardan oldu. Derken Allah, bir karga gönderdi, (karga) ona, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için yeri deşeliyordu. “Yazık bana, su karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim (ben?)” dedi ve pişman olanlardan oldu!” (Maide, 27-31)

Ey fani hayatın baharında bulunan gençler!

Önce size, dünya hayatının manasından, Allah'ın Kitab'ından, Peygamber'in sünnet'inden, tarihteki neslinizin cesaret, fedakârlık ve hizmet verme örneklerinden ve nihayet cemiyet hayatındaki yerinizden ve taşıdığınız mesuliyetten bir nebze bahsedip size olan tebliğatımızı yapmış olacağız.

Dünya geçici bir hayattır; elli-altmış senelik bir hayat hikâyesinden ibarettir. Nasıl gelir, nasıl geçer pek farkına varılmaz! Bazen de hayatının baharında söner gider. İşte, dünya bu! Nedir, bunun manası? Yok mu bunun ötesi?! Şayet yoksa, vay haline insanın! Geldi ve gitti; İşte o kadar!..

Hikmet:

Ama hikmet böyle değil; eşyanın tabiatına muhalif! Buna mantık denmez!.. Çeşmeden suyunu doldur ve git! Bitti senin işin; kayıplara karış!.. Bu olamaz! Buna “Evet” demez ne ilim, ne de akıl!..

O halde vardır bunun bir ötesi! Hem öylesine vardır ki, ölümü yok, sonu gelmez bir hayat; ebedî ve sermedî! Bu hayatta kimi mes'ud, kimi bedbaht, kimi mesrur, kimi mahzun... Ayrılmışlar birbirinden; bir fırka cennete, bir fırka cehenneme! Kıyas kabul etmez iki âlem: Birinin nimet ve ikramı sayısız, diğerrinin azab ve ızdırabı korkunç!..

Nedir sebep?

Sebeb tek şey: **“Tevhid”** Varlığı veya yokluğu! Biri

Tevhid'e “Evet!” demiş, teslim olmuş, diğeri ise “Hayır!” demiş, şirke sapsmış! Biri haktan yana olmuş, diğeri “batıl” demiş, “Put” demiş, puttan yana olmuş! Biri “Allah” demiş, “Kitap” demiş, “Peygamber” demiş; diğeri ise “Firavun” demiş, “Ebu Cehil” demiş, “Lenin” demiş, “Mustafa Kemal” demiş...

Tevhid ve Şirk:

Allah Resulü Hz. Muhammed (s.a.v.), Mekke sakinlerinin şahsında bütün bir dünyaya, bütün bir nesle sesleniyor, tebliğ ediyor ve diyor ki:

Sizden tek bir şey istiyorum, bu tek şeyi demenizi istiyorum. Bunu dediğiniz takdirde ülkelere hâkim olacaksınız; dünya da sizin olacak, ahiret de. Şerefle yaşar, şerefle ölür ve şerefle kalkarsınız!..

İşte o tek şey “La ilahe illallah” cümlesinde ifadesini bulan “Tevhid”dir, Tevhid inancıdır. Tevhid öyle bir cevherdir ki, herşey onun etrafında döner, dolaşır. Kâinat camiasının temel taşıdır, varlık âleminin turasıdır, mahlûkatın ahengidir, din binasının esasıdır; canlılar hayatlarını ondan alır, nebatat, nesv-ü nemasını ondan alır, kuşlar civıltılarını, yıldızlar parıltılarını... ona borçludur. İşte Tevhid böyle bir cevher!..

Tevhid ne?

Tevhid vahdetten gelir; “Vahid” ve “ehed” bunun iki şeklidir. “Tevhid” demek, Allah'ı birlemek, Allah birdir, demektir. Allah “Vacid”dir, vardır. Hem hakiki varlık ona mahsustur. “Muhyi ve mümit”tir; yaratıp hayat veren, hayatını alıp öldüren O'dur. “Samed”dir; herşey O'na muhtaçtır, ama O, hiçbir şeye muhtaç değildir. “Halık”tır, halketme, şekil verme O'na mahsustur. “Razık”tır, rızık verme, büyütüp besleme O'na mahsustur. “Malik”tır, mülk O'nun, melekût O'nun, herşey O'nun, dünya O'nun, ahiret O'nun. “Hâkim”dir, hüküm verme, kanun koyma O'na mahsustur. “Serî'ül-hisab”dır, hesap görür ve görmesi an meselesidir. “Âdil-i Mutlak”tır, zulüm ve haksızlık asla düşünülemez. “Gafur ve rahim”dir, bağışlaması bol, rahmeti geniştir. “Şedid'ül-ikab”dır, azabı çetin, cezası şiddetlidir. “Tevvab”tır, tevbe edenleri “Hata ettim” diyenleri, Şeriat'ına dönenleri kabul eder!..

İşte bunlar ve daha niceleri Tevhid cevherinin muhtevası, Rabb'imizin celâl ve cemel sıfatlarının birer tecellisidir.

HÂKİM VE HÂKİMİYYET:

Aziz Gençler!

Günümüzün tebliğ mevzuunu çok yakından alakadar eden “Hâkim” ve “Hâkimîyyet” üzerinde yeteri kadar duracağız. Neden? Çünkü, günümüzün dünyasında hedefinden en çok saptırılan bir meseledir de ondan;

günümüz müslümanının en çok aldatıldığı bir mevzu da ondan ve binnetice, müslümanların devletlerini kaybetmelerine sebebiyet verdi de ondan!..

Hâkim kim, hâkimiyet ne?

“Hâkim” demek; hüküm koyan, kanun yapan, karar veren demektir. “Hâkimiyet” ise, hüküm verme, kanun koyma işi ve ameliyesi demektir. “Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız” tabiri de bu cümledendir.

Hâkimiyet bir iman meselesidir:

Gençler! Hâkimiyet deyip öteye geçmeyiniz. Hâkimiyet demek; en yüksek makam, en yüksek otorite, en yüksek söz sahibi demektir. Öyle ki, ondan yüksek söz sahibi, onun üstünde bir makam yok; onun emri, onun sözü kanun, ondan hesap soracak kimse yok; o “La-yüs’el”dir! İşte, hâkimiyet bu! Şimdi siz, bir düşünün! Böyle bir hâkimiyet millette var mıdır? Millet “La- yüs’el” midir? Allah milletten hesap sormıyacak mı? Kur’an şöyle buyurmaktadır: **“Kendilerine peygamber gönderilenlere de hesap soracağız, gönderilen peygamberlere de hesap soracağız!”** (Araf, 6)

Hâkimiyet millette ise, ya mahkûmiyet kimde olacak? Buna hangi ilim adamı “Evet!” diyebilir? O halde, hâkimiyet Allah’a mahsustur! Ancak O, kanun koyabilir; O’ndan başkasının kanun yapmaya ne hakkı vardır, ne de selahiyeti! Yaratan Allah, emir ve tâlimat gönderen de Allah’tır!

Bu, bir iman meselesidir:

Allah’ın varlığını kabul ve tasdik etmek nasıl bir iman meselesi ise, Allah’ın sıfatlarını ve bu arada “Hâkimiyet”in sıfatını da, kanun koyma yetkisinin de Allah’a mahsus olduğunu da kabul ve tasdik etmek yine bir iman meselesidir.

Buna binaendir ki, “Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir!” demek imanla bağdaşmaz, Tevhid’i giderir, şirk ve küfür olur. (Fazla mâlumat almak isteyenler “İslam Anayasası”na bakabilirler!)

Tarihî bir mücadele:

Kabil ve Habil ile başlayan, günümüze kadar gelen ve bundan böyle de devam edecek olan bir mücadele var ki, o da hâkimiyet mücadelesidir. Ve hâkimiyetin muhtevasından olan “Tevhid” mücadelesidir. Bu iki gençten biri (Habil), “Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah’dır!” diyerek, Allah’a mahsus olan bu hakka saygı duymuş, dokunulmaz bir hak olduğunu kabul etmiş, kendi aleyhine de olsa ona teslim olmuştur. Ve dolayısıyla Tevhid bayrağını çekmiş, kıyamete kadar gelecek olan Ehl-i Tevhid’i temsil etmiştir. Hususiyen sizin gibi gençlere güzel örnek olmuştur. Diğeri (Kabil) ise, “Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız benimdir, insanındır!” demiş, “Ben Şeriat tanımam, nefsim nasıl arzu ederse öyle yaparım!” demiş, Allah’a mahsus olan hâkimiyetin sıfatına müdahale ve tecavüz etmek suretiyle şirk ehlini temsil etmiş ve kötü örnek olmuştur.

İki yol ayrımı:

Ey Gençler!

Şimdi siz, iki yol ayrımı olan bir noktada bulunuyorsunuz. Habil yolu, kabil yolu! Ve iki levha: Birinde “Hâkimiyet Allah’ındır!”, diğesinde ise “Hâkimiyet insanındır!” ibaresi yazılı. Bu iki yol da

yolcusuz kalmamıştır. Elli-altmış sene öncesine kadar, müslüman milletler hep Habil yolunu takip etmişlerdir. Fakat o tarihten sonra, Kabil’in temsil ettiği zihniyet gelmiş, müslümanları şirk yoluna, put yoluna döndürmüştür. Bunun için, önce Kur’an’ı anayasa, Şeriat’ı kanun olmaktan kaldırmış, yerlerine küfrün ve kâfirin kanunlarını getirmiştir. Ve bu arada “Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir!” safatasını ilan ederek milleti avutmuş ve uyutmuştur.

Bu arada bir parentez açalım:

“Hâkimiyet milletindir!” sözü bir avutma ve uyutmadır. Çünkü, Türkiye’de hâkimiyet ne milletindir, ne milletvekillerinindir, ne hükümetindir, ne meclisindir, ne üniversitenin, ne de ilmindir. Bu saydıklarımızın hiçbirinde ne hürriyet vardır, ne de iktidar. Hep görünüşten ibarettir. Türkiye’de tek bir iktidar vardır, tek bir söz sahibi vardır. O da “Kemalizm”dir. Diğerleri hep emir kuludur!

Kemalizm demek; Mustafa Kemal’in kendisinin putlaştırılması, sözlerinin birer ilham kaynağı olarak kabul edilmesi, demektir. Ve kemalizm, Türkiye’de aynı zamanda bir tabudur, bir puttur ve dokunulmazlığı vardır...

Şurası da çok iyi bilinmeli ki, kemalizm ne bir felsefedir, ne de bir doktrin ve ne de bir devlet yönetim şeklidir. Kemalizm, bir puttur, put! İslam dinini yıkmak için bir maskedir. Daha açık bir ifade ile; Kemalizm şeytanî bir düzendir!..

Bakınız: Elli-altmış senedir yapılan şeyler; hep dini yıkmak, yok etme istikametinde olmuştur, Türkiye’de. Din namına ne varsa hepsinin temelinde dinamit konmuştur. Kemalizm; elli-altmış senedir, millet ve memleket adına fayda değil, zarar getirmiştir: Millet birliğini bozmuş, anarşi getirmiştir, gözyaşı getirmiştir, kan getirmiştir, kardeşi kardeşe düşman etmiştir... Elli-altmış senedir, milletin din ve imaniyle, Cuma ve cemaatiyle, başörtüsü ve sakalıyla, cübbe ve sarığıyla uğraşmıştır. Milleti sarhoş yapmış, kumarbaz yapmış, faiz müesseselerini kurarak, iktisadî dengeyi bozmuştur...

Üstelik, tarihî şahsiyete sahip millet evladını gurbet illere sevk etmiş, gayr-i müslimlere işçi yapmıştır. Diğeri taraftan, onlara senelerce sahip çıkmamış, cami açmamıştır. Dinini terketme, kendini kaybetme tehlikesiyle başbaşa bırakmıştır.

Fakat, düşündükleri gibi olmamış, millet evladının mühim bir kısmı, bütün kötü şartlara rağmen, dini terketmemiş, kendilerini kaybetmemiş, camiler açmış, hoca bulmuş, kendi yağıyla kavrulmaya başlamıştı. Yine bu arada, devletin İslam devleti olmadığını farkına varmıştı. Anayasası Kur’an, kanunu Şeriat olan bir devlet kurmak için harekete geçince, kemalist zihniyet endişeye kapıldı, uykusu kaçtı. Hemen Diyanet’in tepesindeki zihniyeti Avrupa’ya saldı ve onlara: “Sizi göreyim! Gidin mevcut camileri ele geçirin, yeni camiler açın, hoca gönderin ve ne yapmak gerekiyorsa, onu yapın ki, millet uyanmasın! Başlarındaki hocaları karalayın; onlara falancı ve filancı deyin, devlet düşmanı, vatan haini deyin! Laik kafalıları da harekete geçirin, onlar da size yardımcı olsunlar; siz din maskesi, biz de

kanun baskısı altında bu hareketi söndürelim! Yoksa bizim maskemiz, sizin de cübbeniz düşer de hakiki çehrelerimiz ortaya çıkar ve bizim ne mal olduğumuz belli olur...”

Aziz Gençler!

Dost ve düşmanı çok iyi tanıyın! Kemalist kanunlar sizi korkutmasın, rejimin paralı askerleri sizi aldatmasın! Allah’a kul, Peygamber’e ümmet olunuz! “Anayasamız Kur’an, kanunumuz Şeriat, devletimiz İslam olacaktır ve olmalıdır!..” diye ilan edin! “Put ve put kanunları bizi idare edemez. Bunları kaldırıp tarihin çöplüğüne atacağız! Kanunum Şeriat, devletim İslam olacaktır!..” diye ilan et! Put ve put kanunları bizi idare edemez!..

Bilal’lar, Ammar’lar, Mus’ab’lar gibi tam bir cesaret ve sadakatle davana sahip çık! Aşağıdaki sualleri sormak suretiyle tebliğatını yap, karşı çıkanlardan yazılı cevap iste! Ya şehid ol ya da gazil!..

Gençler!

Dün olduğu gibi, bugün de devir sizin devrinizdir. Yapıcı ve yıkıcı olmada ön safta gelmektedir. Geçmişe sahip olmada; yani din kültürüne, İslamî değerlere sahip çıkmada, onları korumada ve yaymada yeriniz pek büyüktür. Aksi yönde de böyledir. Vuruculuk ve kırıclıktan hoşlanırsınız. Sel suyuna benzersiniz. Yatağınızın kenarlarını söke söke, mevcut ağaçları devire devire, her önüne aldığınızı sürükleye sürükleye akıp gidirsiniz. Ama, nerede hızınız kesilecek ve nerede duracaksınız? Orası pek belli değil! Bu haliniz; içinde birikim haline gelmiş heyecanların bir patlama neticesi olabileceği gibi, dıştan gelen etki ve tepkilerle de olur.

Bu itibarladır ki, dost-düşman ve her iki kutupdaki farklı ve ihtilafli fraksiyonlar, hep size el atmaya, sizi ele geçirmeye, heyecanınızı istismar edip size tesir etmeye, kendi ideolojisi istikametinde yön ve yol vermede adeta yarış halinde. Daha açık bir ifade ile; küfrün de, İslam’ın da kılıcını çekme gayretleri hüküm sürmekte. Küfre “Evet!”, İslam’a “Hayır!” dediğiniz takdirde işiniz bitmiştir; iki hüsrân üst üste! Ve şayet, İslam’a “Evet!”, küfre “Hayır!” cevabında iseniz, işte o, iki cihan iyiliği!..

Yalnız bir hususa dikkat! İkinciye tercihte de çok dikkatli olmalısınız! Mükemmele ancak mükemmel gerek! İslam dini mükemmeldir. Hedefte mükemmel olduğu gibi, metodda, mekân ve zaman seçiminde de mükemmel olmalıdır! Bu da yine insan kafasına değil, vahye dayanmalı, lâhûtî kaynaktan alınmalıdır! Alınmalı ki, hataya düşülmesin ve netice de mükemmel olsun!.. Atacağınız adımın, kaldıracağınız elin zaman ve mekânını da çok iyi seçmelisiniz. Yoksa, vakitsiz öten horoz gibi, başınız gider ve belki de vebal olur!

Devir yine sizin devrinizdir. İmanın esası zeki bir kalp, ihlasın esası takvalı bir gönül, cesaretin esası kavi bir şuur, hareketin esası genç bir azim!.. Bütün bunlar, hep birlikte sizde vardır. Bu vasıflara sahip olan sizler, her toplumda kalkınmanın direği, kuvvetinin esrarı, bayrağının taşıyıcısı olmuştur. Kur’an size, sizin neslinizden örnek verir ve şöyle der:

“Biz yeryüzündeki şeyleri, kendisine süs olsun diye yarattık ki, onların, hangisinin daha güzel amel yaptığını imtihan edelim. Biz elbette (bir gün) yerin

üzerindekileri kupkuru bir toprak yapacağız (yerle bir edeceğiz). Yoksa sen, kehif ve rakim sahiplerinin, bizim şasılacak ayetlerimizden bir ayet olduklarını mı sandın? (Onlardan daha acayip nice ayetlerimiz vardır. Fakat siz onların farkında değilsiniz.) O gençler mağaraya sığındılar: “Rabb’imiz! Bize katından bir rahmet ver ve bize su işimizden bir kurtuluş yolu hazırla!” dediler. Bunun üzerine mağarada nice yıllar onların kulaklarına (perde) vurduk. (Onları hiç uyandırmadan uyuttuk.) Sonra onları uyandırdık ki, (onların uyuma müddetleri hakkında ihtilaf eden) iki zümreden hangisinin, onların kaldıkları süreyi daha iyi hesap edeceğini bilelim. Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Onlar Rabb’lerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık. Kalblerini (sabır ve metanetle) bağ(layıp kuvvetlendir)miştik. (Kıralın önünde kalktılar) dediler ki: “Rabb’imiz göklerin ve yerin Rabb’idir. Biz O’ndan başkasına ilâh demeyiz. Yoksa saçma söylemiş oluruz. Şunlar, şu kavmimiz, O’ndan başka ilâhlar edindiler. Onların ilâh olduğuna dair bir delil getirmeleri gerekmezmiydi? Allah’a karşı yalan uydurandan daha zâlim kim olabilir?” (İçlerinden biri söyle dedi:) “Madem ki, siz onlardan ve Allah’tan başka taptıkları şeylerden ayrıldınız, o halde mağaraya sığın ki, Rabb’iniz size rahmetinden yaysın (rızkınızı açıp bollastırsın) ve şu işinizden size yararlı bir şey hazırlasın!” (Kehf, 7-16)

Ayet-i celile’lerin tefsir ve tahliline geçmeden önce, bilmeniz gereken bazı hususlar var. Mesuliyet yönünden yaşlılardan farklı değilsiniz. Üzerinize düşenlerin sayısı çok, sizi takip edenler büyük, üzerinizdeki ümmet hakları kat kat ve boyunlarınızdaki emanetler ağır!..

Bu itibarla uzun düşünmeniz, mesuliyetteki yerinizi tesbit edip çok ciddi çalışmanız, üzerinizdeki ümmet hukukunu yerine getirmek üzere Ümmet-i Muhammed’i içine düştüğü ve düşürüldüğü esareten kurtarma yolunda üzerinize düşeni yapmak suretiyle gençliğinizin hakkını vermelisiniz. Zira ümmet evladı feryad halinde, “İmdat, imdat!” diye bağırıyor; “Beni oyuna getirdiler de beni benden, beni değerlerimden ayırdılar. Gözümün içine baka baka Kur’an’ımı anayasa, Şeriat’ımı kanun olmaktan kaldırdılar da yerine, benimle hiç alakası olmayan küfür ve kâfir kanunlarını getirdiler, Kur’an’ın o güzelim harflerini kaldırdılar da yerine latin harflerini getirdiler, takvim ve tatilimi değiştirdiler de Cuma’yı Pazar’a, 1 Muharrem’i 1 Ocak’a çevirdiler, daha güzel, daha rahat ve daha iktisadî ve aynı zamanda ecdad yadigârı kılık-kıyafetimi değiştirdiler de şehvet cazibesi, hayasızlık nümunesi frenk kıyafetini getirdiler, adına da medeniyet dediler, namusumdan ibaret olan başörtümden, edebimin şiarı tesettürümden soydu-soğana çevirdiler de cadde ve sokaklarda, okul ve bahçelerde beni kılıbaş, baldırbacak dolaşmaya mecbur ettiler ve beni inkılapçıların, yani köpeklesmişlerin hain bakışlarına, kargaların

şehvetperest arzularına terkettiler, bana içki içirip sarhoş ettiler, faiz yedirip kan kusturdular... Şanlı tarihimi unuttum, parlak devrimi kaybettim, şahsiyet ve haysiyetim gitti, belirsiz hale geldim!..”

İşin garibi, bunların kararlarının alındığı ve ilanlarının yapıldığı günleri bayram ilan ettiler; 29 Ekim, 23 Nisan, 19 Mayıs bayramı dediler. İşin daha da garibi; tarihin hiçbir devrinde görülmemiş zulmü, hakareti, namussuzluğu bana reva gördükleri o günleri, utanmadan, yine gözümün içine baka baka ve benimle alay ede ede bayram yaptılar, merasimler tertip ettiler ve beni de davet ettiler!..

Aman Ya Rabb’i! Bu nasıl bir şey?!. Var mı tarihte bunun bir benzeri?!. Bu millet ne hâle gelmiş?!. Kan ağlıyacağı yerde, oturup kurtuluş çarelerini derin derin düşüneneği yerde, bayram yapıyor, şenliklere, hoplama ve zıplamalara katılıyor!.. Daha dün, “Kadınlarınızın başlarını açarsanız, size su getiririm!..” diyen Çankaya sakinlerinden bir kemalistin şerefine yüzlerce koçlar kurban ediliyor ve bilinmiyor ki, kesilen bu hayvanların kurban olması şöyle dursun, etleri bile yenmez. Bel’am tipi müftülerden de bir ses çıkmaz! “Sen bizim namusumuza el uzat, biz de sana kurban keselim? Öyle mi?!. Seni gidi satılmış!..” diyen biri çıkmaz! Hem de dindar sayılan serhad şehri Erzurum ve kazalarında! Manzara bu!.. Garip ve korkunç!..

Gençler!

Bizim nesil ve bizden önceki nesil, yani babalarınız ve dedelerinizin nesli bir şeye yaramadı. İşte gördünüz; Din ve imanına küfredene, namus ve haysiyetine dil uzatana gerekli dersi vereceği yerde şerefine kurban kesiyor! Maddî-manevî bütün değerlerine en ağır darbe vurmak için, karar aldıkları günleri bayram kabul ediyor, merasimine katılıyor sevinç ve heyecanını yaşıyor!..

İşte, sizden önceki iki nesil! İstisnalar kaideyi bozmaz! Cehenemî uçurumun kenarında gidenler gitti; geri kalanları kurtaracak kim? Kendileri mi? Hayır! Başlarındaki hocalar mı? Hayır! Onları kurtaracak sizlersiniz; bu iş size düştü! Henüz gönlünüz kararış, kalbiniz mühürlenmiş değil; cesaret, salabet ve sadakat sizde, emanet ve ümitler hep sizde! Belki babalarınız da size karşı çıkacak, bel’am tipi müftüler onlardan yana olup aleyhinizde fetva verecekler! Rejim bütün hışmiyle üzerinize gelecek, yeni yeni mahkemeler kurup ağır cezalar tertip edecek, hapishanelere atıp ağır işkencelere tabi tutacak!.. Şartlar işte bu derece ağır ve zor!..

Ama, bütün bunlar sizi asla korkutmayacak ve yıldırmıyacaktır. Sizin vazifeniz din ve iman, namus ve haysiyeti, şeref ve vatani kurtarmak ve ilelebed korumaktır! İman sizde, enerji sizde, sadakat sizde, cesaret sizde! Tebliğatını yap, arkadaşlarını çoğalt! Hakk sende, hakikat sende! Kur’an kaynak, Hazreti Muhammed (s.a.v.) örnek! Sayınız çoğalacak, çiğ gibi gelişecek, meydanların dolacağı gün gelecek, put levhası yakılmış, heykelleri yıkılmış, hak bayrağı dikilmiştir! Gelecek Hakk’ın vaad ettiği günler, ama bugün, ama yarın!.. Peygamber neslinizi takdir ve tebrik

ediyor ve diyor ki:

“Gençleri size tavsiye ederim; onlarda hayır vardır; gönülleri çok hassastır (nasihat dinler, hakkı kolayca kabul ederler). Allah beni hanif, cömert (ve müsamahakâr) bir dinle gönderdiği halde yaşlıların bana karşı çıkmalarına rağmen, gençler benden yana oldular.” (El-İslam ves-Siyaset, sf. 99, Saffet Mansur)

Ayet-i kerimenin tefsir ve tahlili:

1- İmtihan:

Dünya ve dünyadaki nimet ve zinetler birer imtihan vesilesidir. Her insan sahip olduğu nimetlerle imtihana çekilmekte ve kişinin ne mal olduğu ortaya çıkmakta. Çünkü, Rabb’ülâlemin kendi bilgisine göre değil, kuldand meydana gelecek hareket ve muameleye göre cezasını veya mükâfatını verecektir.

Dünya ve dünyadakiler geçicidir, nimet ve zinetleri gelip geçer. Hatta dünyanın kendisi de kalmıyacaktır. O halde dünyaya bel bağlayanların ve yere çakılıp kalanların vay haline!..

O halde sizin gibi yiğitlerin davaya sahip çıkmalarına, tebliğat ve benzeri cihad görevlerini yapmanıza dünya ve zineti mani olmasın! Sırası geldiğinde hepsini ezip geçmelisiniz. Tıpkı mağaraya çekilen gençler gibi!..

2- İman ve hidayet:

İmtihan dünyasında imtihanı kazanmak için, Allah’a iman, davaya iman gerek. Hatta bu da kâfi değil, mevcut imanın gün geçtikçe ilahî kaynaktan gelen hidayet nuruyla daha da parlaması, güç ve kuvvet kazanması gerekir. Bu da ancak sağlam bir tevekkül, tam bir teslimiyetle mümkündür. Bu da imanın dışa dönmesi, sahibini ayağa kaldırıp, “Rabbimiz Allah’tır! O’ndan başka ilâh tanımıyoruz, O’ndan başka yaratan, O’ndan başka rızık veren, O’ndan başka kanun koyucu tanımıyoruz! Ve biz terbiye sistemimizi, hayat nizamımızı Rabb’imizden, Rabb’imizin Kitab’ından alırız. Yerlere ve göklere nizam ve düzen veren O’dur. O’ndan başkasına ne iltifat ederiz, ne de yalvarırız. Çünkü, o zaman, batıla tapmış ve saçmalamış oluruz!..”

3- Putçulardan yazılı delil istiyeceksiniz. Tabii delil getiremeyeceklerdir. Yalancı oldukları, zalim oldukları ortaya çıkacaktır. İşte, o zaman tebliğatınızı yapacaksınız. Bu sefer onlar, zora başvuracaklar; belki de ya hapsedip işkencelere tabi tutacaklar, ya da idama mahkûm edeceklerdir. Böyle bir tehlike karşısında yer ve yurdunu terk etmeyi, gideceği yer bir mağara gibi, hayat şartları kötü olsa dahi, göç etmeği göze alacak ve fakat küfür erbabı ile anlaşma ve uzlaşma yoluna asla gitmeyecektir.

Tebliğ devrindeyiz:

Burada bir noktaya daha işaret edelim: Yukarıdaki satırlarımızda da bir nebze işaret etmiştik. Dava bellidir, metod bellidir. Dava; Kur’an devletini kurmaktır, metod ise tebliğ metodudur. Nitekim kiraren bunlar yazıldı. Takib ve tatbik edilecek usul Peygamber usulüdür. Efendimiz (s.a.v.); Mekke’de nasıl başladı, nasıl devam etti hususunu adım adım bilmek ve takip etmek şarttır. Önce fert, sonra aile, daha sonra cemaat ve nihayet cemaatin nisab miktarı, arkasından da devlet gelir. Fakat

bu varış öyle bir günde, bir senede, beş veya on senede olmaz. Bu en azından bir neslin yetişme meselesidir. Bu da yepyeni bir kan, yepyeni bir ruh, yepyeni tâlim ve terbiye ve yepyeni bir heyecan ister. Bu hususta da örnek yine Peygamber'dir. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, Mekke'de onüç sene kalmıştır. Bu müddet zarfında fertleri yetiştirerek bir cemaat meydana getirmiştir. Fakat; bu arada yapılan bütün eza ve cefalara, işkence ve saldırılara mükabele bilmisil yapmamış, yapılmasına da asla müsaade etmemiştir, izin vermemiştir. İsrar edenlere kızmış, tarihten örnekler vererek onları teskin etmiştir...

Evet; kayde değer bir taban teşekkül etmeden çıkış yapmak hikmete aykırıdır, Sünnetullah'a uymaz. Kayde değer bir taban ise, karşı tarafın, en azından üçte bir kadarından meydana gelir. Kur'an şöyle der:

“Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabreden yirmi kişi olursa, (onlar) ikiyüz (kâfire), sizden yüz kişi olsa, kâfirlerden bin kişiye galib gelirler. Çünkü, o kâfirler anlamaz bir topluluktur. Şimdi Allah, sizden yükü hafifletti. Sizde zaaf olduğunu bildi. Bundan böyle sizden sabreden yüz kişi olsa, ikiyüz (kâfire) galib gelirler ve eğer sizden bin kişi olsa, Allah'ın izniyle iki bin (kâfiri) yenerler. Allah sabredenlerle beraberdir!” (Enfal, 65-66)

Gençler!

Ayetlerde de görüldüğü gibi, dörtlü bir yol kavşağında bulunan bu mağara gençleri; put yoluna girip putperestliği kabul etmemişlerdir, taviz verme yoluna gidip küfürle uzlaşmamışlardır, bir fayda ummadıkları için aceleci olup saldırma yoluna da gitmemişlerdir. Ya ne yapmışlardır? **“Rabb'imiz göklerin ve yerin Rabb'idir. O'ndan başkasına ibadet edersek, saçmalamış oluruz!..”** diyerek tebliğatlarını yapmışlar ve bu suretle Tevhid yoluna gimişler, kâfirlerden uzlet ederek mağaraya hicret etmişlerdir. Yerlerinde ve yurtlarında imansız ve rahat bir hayat yaşamalarına, karanlık, ıssız, loş ve her türlü imkândan mahrum bir mağarada imanlı bir hayat yaşamayı tercih etmişlerdir... Rabb'leri de ne yapmış? Tarihin bir mislini kaydetmediği bir mükâfatla onları taltif etmiş, üçyüz sene civarında bir zaman kendilerine rahat ve tatlı bir uyku vermiş ve yolda kendilerine refakat eden ve rivayete göre hiç uyumayan ve, “Ya Rabb'i! Bana uyku verme! Şayet ben uyursam, korkarım ki, kâfirler gelip bu gençleri öldürürlerse, yeryüzünde senin Tevhid inancını taşıyacak, ismini zikredecek kimse kalmıyacaktır...” diye dua eden bir köpeğe, kapının eşiğinde o gençlerin bekçiliğini yaptırmış, Kur'an-ı Azimüşşan'nın sayfalarında bunlara şerefle yer vermiş ve sizin gibi, geleceğin yiğitlerine örnek göstermiştir.

Sizlere ne olur?

Genç yiğitler!

İşte, sizin böyle bir Mevlâ'nız var. Mağara gençlerini üçyüz sene uyutmaya kadir olan Allah, neye kadir değil ki?! Yeter ki, siz O'ndan yana olun, Şeriat'ından yana olun! Yeter ki, siz Kur'an'ı kaynak, Peygamber'i (s.a.v.) örnek alın! Yeter ki, siz aceleci olmayın, sağlam bir taban

teşekkül edene kadar, sabırla tebliğatınızı yaparak, arkadaşlarınızın sayısını çoğaltmaya bakın ve nihayet yeter ki, siz, daha işin başında iken, ortada fol ve yumurta yokken, zamanı gelmeden ve fetvası alınmadan, ehline danışmadan kendi kendilerine gelin güveyi olan, “Şöyle vuracağız, böyle kıracağız!” diyen ve fakat, koyu bir cehaletin içinde bocalayıp duran bir avuç kendini bilmezi değil, tarihteki yiğitleri örnek alın!.. İmam'ımız, İmam-ı Azam'ın sözlerine kulak verin! Bakınız o Büyük İmam ne diyor?

“Zalim bir imamet (bir idare), sadece batıl olmakla kalmaz, ona karşı huruc etmek yerinde olur. Lakin bir şartla: İhtilal başarılı ve faydalı olmalı; zalim ve fasık bir idarenin yerine âdil ve salih bir idare gelmelidir. Yoksa, neticesi boşuna kan, dökmekten ibaret olmamalı!”

Başka bir sözünde de şöyle der: **“Emr-i mâruf ve nehy-i münker farzdır. Ama sözle (yani tebliğle). Fakat kabul görmezse, o zaman kılıç!”**

Devir fırtınalı bir devir; Horasan Fakihi İbrahim Saiğ Ebu Hanife'ye gelir, emr-i mâruf ve nehy-i münkerin farz olduğunda ittifaka varırlar. Bunun üzerine İbrahim Saiğ'in İmam-ı Azam'a hitaben, “Ver elini, sana bey'at edeyim!” demesine karşılık, İmam der ki: “Dünya başıma karanlık oldu (olamaz dedim!)” Sebebi sorulduğunda İmam, “Hukukullah'tan bir hakka davet edildim, kabul etmedim ve dedim ki, tek başına bir adam ne yapabilir ve fnsanlara kan dökmekten başka ne fayda getirir. Fakat, etrafında yeteri kadar salih (ve mücahid) insan bulunur ve başlarında da Allah'ın dininin mukaddes bir emanet olduğuna inanan ve kendisine güvenilen bir kumandan olursa, o zaman teklifiniz doğru olur. Ve bu öyle bir farzdır ki, diğer farzlara benzemez. Çünkü, diğer farzları kendi başımıza yapabiliriz. Fakat, (rejime) ve zalim bir hükümete karşı kıyam tek başımıza olamaz. Faydasız, kendi eliyle kendi ölümüne ve başkalarının öldürülmesine sebebiyet vermiştir ki, kendinden sonra da artık kimse kolay kolay buna cesaret edemez!” (El-Hilâfet vel-Mülk, Mevduci, sf. 178-179)

İşte Ehl-i Sünnet arasında mümtaz yeri olan, Hanefi mezhebinin reisi bulunan ve kendisine “Büyük İmam” ünvanı verilen Ebu Hanife'nin Kur'an ve Sünnet ışığındaki ictihadları budur ve bu merkezdedir. Var mı içinizde buna cevap verecek?!. Nitekim hadiseler de Ebu Hanife'yi tasdik etmiştir. Hama olayları, Sudan kıyımı, Mısır'daki hareketler, Mekke baskını, hatta İran'da son ihtilalden önceki ihtilal hareketleri yakın tarihin örneklerindedir. Hepsi neticesiz kalmıştır. Neden? Çünkü, nisab miktarı bir taban teşekkül etmedi de ondan! Ama Fransız Büyük İhtilali, Bolşevik ihtilali, İran'daki son ihtilal başarılı oldu. Neden? Halk hareket etti, yeteri kadar taban teşekkül etti de ondan! Demek oluyor ki, ister İslamî olsun, ister İslamî olmasın kaide değişmiyor!..

O halde siz gençlere düşen, değişmez bu kaideye uymaktır. Ama, enerjiniz vardır, aşkınız vardır, heyecanınız vardır!.. Onun da kolayı var: Bugün İslam âleminin bir çok yerlerinde savaş vardır. **“Gençlerinize**

atıcılık, binicilik, yüzücülük öğretiniz!..” şeklindeki tavsiye gereğince, bunlar içerisinde madde ve insan gücü yönünden daha ihtiyaçlı olan cephelere gidebilirsiniz, mücahid kardeşlerinize yardımcı olabilirsiniz. Nitekim yeni müslüman olmuş Fransız kardeşleriniz, hatta hanım bacılarınız bunu yapmaktadırlar.

Gençler!

Hususiyle sizlere tavsiyem odur ki, gerek şahıslar, gerek millet ve devletler ve gerekse mezhep ve meşrepler hakkında hüküm vermeden, fikir beyan etmeden önce, mutlaka araştırma yapınız; ilmin ve dinin ışığı altında tahkik ve tetkik ederek, gerekli mâlumata sahip olunuz! Ondan sonra gerekirse konuşursunuz. Aksi halde vebale girersiniz, hesabını veremezsiniz!

Okuma ve ehlinden sorma:

Gençler!

Bu başlık altında da sizlere birkaç tavsiye ve tebliğatımızı yaptıktan sonra, şimdilik sizinle olan sohbetimizi bitirmiş olacağız.

Bildiğiniz gibi, dinimiz ilim dinidir; her meselesi ilimdir, ilmîdir. İlimle çatışan, ilme ters düşen, akl-i selime uymayan tek tarafı yoktur. İslam ilmi nura, cehaleti karanlığa benzetmiş, ilmî araştırmayı, ilmi tahsil etmeyi cihad saymış ve farz kılmıştır. **“Bilenlerle bilmeyenler bir olamaz!”** demiş, âlimlerin mürekkebi ile şehidlerin kanını bir tutmuştur. Yine bildiğiniz gibi, kişinin istikrarlı olması da ilme bağlıdır. Günden güne fikir değiştirenler, dün söylediğini bugün inkâr edenler, dün arkasından gittiğini bugün terk edenler, dün güzel dediğine bugün beğenmeyenler din ve akide yönünden kâfi derecede ilme sahip olmayanlardır. Yoksa ilim değişmez; dün ne ise, bugün de öyledir...

O halde; önce ilim, sonra amel! Önce din ve akidenizi, amel ve hareket tarzınızı yeteri kadar bileceksiniz. Ama nereden? Asıl kaynaklarından, muteber kitaplardan okuyacaksınız, ehil ve mutemed kişilerden de soracaksınız. Zira; kendi dininizi öğrenmeden ve ölçülerini bilmeden başka dinleri okumaya, incelemeye kalkarsanız, belki dönülmesi mümkün olmayan saplantılara saplanırsınız. Keza, kendi akidenizi etraflı bir şekilde öğrenip gönlünüze sindirmeden başka mezhep akidelerini okumaya ve incelemeye veya sadece duyduklarınızla yetinmeye kalkarsanız, belki düzeltilmesi mümkün olmayan hatalara düşersiniz.

Ehl-i Sünnet vel-Cemaat mensupları olarak, herşeyden önce, hem akide hem de amel yönünden kaide ve esasları çok iyi bilmek zorundayız. Bu hususta da çok ciddi bir neşriyat yapmak gerekmektedir. Günümüzde buna da şiddetle ihtiyaç vardır. Çünkü mezhep ve mezhepsizlik, meşreb ve meşrebsizlik cereyanları alabildiğine birbirini yeme ve yok etme veya başkalarını kendi potasında eritme gayretlerini açık veya sinsi bir şekilde sürdürmektedir. Bunlara karşı insanımızı mutlaka korumak zorundayız. Bunun kestirme yolu da, gerek din ve iman yönünden ve gerekse akide ve mezhep yönünden senelerin ihmalinin bıraktığı gönül boşluğunu kısa zamanda doldurmak ve doyurmak ve bu hengâme içerisinde kesin tavrımızı ortaya koymaktır.

Nitekim bu husus sık sık sorulmaktadır.

Kaynaklar:

Ehl-i Sünnet akaidine ait:

- 1- Fıkh-i Ekber (Ebu Hanife) ve şerhleri
- 2- İslam (H. Akseki)
- 3- İslam Dini (H. Akseki)
- 4- Akaid'ün-Nesefi (Nesefi) ve şerhleri
- 5- Akaid-i Hayriye (Vehbi Efendi)
- 6- Muvazzah İlm-i Kelâm (Ö. N. Bilmen)

Hanefi fıkhına ait:

- 1- Mülteka
- 2- El-İhtiyar
- 3- Nur'ül-İzah
- 4- İbn'ül-Abidin
- 5- Büyük İslam İlmihali

Ulema şûrası:

Diğer bütün mezhep mensuplarının da aynı düşünceye sahip olmaları için beynel-İslam bir ulema şûrasının kurulmasını zaruri görüyor, İslam'ın devlet olmasını, devlet olmuş ise devamını isteyen mes'ullere bunu teklif ediyoruz.

Dost ve düşman:

Burada dost-düşman bütün dünyaya sesleniyor ve diyoruz ki:

Biz buyuz! Kaynağını Kur'an'dan, örneğini Hazreti Muhammed (s.a.v.)'den alan insanlarız. Cehennemî bir uçurumun kenarında bulunanları kurtarmak istiyoruz, onlara iyilik yapmak istiyoruz; Hakkı tebliğ ediyor, ikaz ve irşadımızı yapıyoruz ve yapacağız. Ve bu, bizim vazifemizdir; İslam bunu bize emrediyor... Yoksa, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, bizde vurma-kırma, terörist bir hareket, adam kaçırma, yol kesme yoktur ve böyle olanları da tasvip etmiyoruz. Bunlar tebliğ hareketine zarar getirir, engel olur. Günümüz Türkiye'si genelde dünümüz Mekke'sidir. İmam-ı Azam ne diyor?

“Önce tebliğ, sonra kılıç!”

Sözlerimizi ve tavsiyelerimizi bitirirken, Gençler! Gerek sizlere ve gerekse bütün müslümanlara ve hatta bütün dünya insanlığına tekrar sesleniyor ve diyoruz ki:

Bu yazdıklarımız doğrudur, Yslam'ın ruhuna da metnine de uygundur! Binaenaleyh, itirazı olanlar, tereddüt ve şüphesi bulunanlar varsa, buyursunlar!

Laf istemeyiz, yazılı cevap isteriz!..

Gayret ve tebliğ bizden, tevfik ve hidayet Rabb'imizdendir!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6